

Esperanto-Brno

Esperanto-Brno - Informoj pri Brno - Esperanto-movado

Ernesto Sonnenfeld (1905-1974)

Miroslav Malovec

Jednou z největších osobností brněnského esperantského hnutí byl Ernesto Sonnenfeld, německý esperantista, který žil v letech 1927-1938 v tehdy ještě dvojjazyčném Brně a redigoval klubový zpravodaj. Před válečným požárem uprchl do Argentiny, později se přestěhoval do Uruguaye, stal se předsedou Urugvajského esperantského svazu a členem Akademie esperanta. Je proto počítán k nejdůležitějším postavám jihoamerického esperantského hnutí.

V roce 1905 se narodil v Uherském Ostrohu, německy Steinitz, pokřtěn byl jako Ernst. Po gymnáziích v Uhrách a v Rakousku studoval ve Vídni ekonomii. S esperantem se seznámil v 17 letech, u Rakouské státní zkušební komise získal diplom učitele esperanta a vedl několik kurzů. Se svým učitelem esperanta Emilem Pfefferem redigoval časopis „Die Weltsprache“, různé učební pomůcky a kongresový bulletin na Světovém kongresu esperanta ve Vídni v roce 1924.

V roce 1927, kdy měl 22 let, se rozhodl přijmout československé občanství a přestěhoval se do Brna. Za tři roky již redigoval klubový zpravodaj, částečně psaný strojem, částečně rukou a množený modrotiskem. Z té doby se nám zachovala jeho karikatura. Vydal celkem 14 čísel.

V roce 1938 uprchl před válečným požárem do Argentiny, žil v Buenos Aires, kde se také hned zapojil do esperantského hnutí. Své křestní jméno upravil na Ernesto. Začátkem 60. let se přestěhoval do Montevidea a v roce 1963 byl dokonce zvolen za předsedu Urugvajského esperantského svazu. V roce 1968 se pak stal členem Akademie esperanta. Přispíval do řady časopisů články o jazykových problémech. Do esperantské literatury se zapsal překladem gaučovského esosu *Martín Fierro* od argentinského klasika José Hernández (1834-1886) a cestopisem *Tra la lando de indianoj* chorvatského cestovatele Tibora Sekelje (1912-1988), který - ač sám esperantista a autor několika esperantských originálů - tuto knihu napsal španělsky.

Ernesto Sonnenfeld zemřel 27. ledna 1974 v Uruguayi.

Ernesto Sonnenfeld (1905-1974) estis germana ĉeĥia esperantisto kaj esperantologo, akademiano, elstara figuro de Sud-Amerika Esperanto-movado. Li naskiĝis en Uherský Ostroh (germane Steinitz), studis ekonomikon en Vieno, kie li kiel 17-jarulo konatiĝis kun Esperanto. Akirinte ekzamenon de Esperanto-instruanto, li gvidis plurajn kursojn kaj kun sia instruisto Emil Pfeffer redaktis gazeton Weltsprache. En 1924 li redaktis kongresan bultenon de UK en Vieno. Tamen en 1927 li ekloĝis en Brno, ĉar kiel 21-jarulo li decidis akcepti ĉeĥoslovakon ŝtatanecon. Dum tri jaroj li redaktis kluban bultenon (dek numeroj konserviĝis). En 1938 li fuĝis antaŭ la milito al Sud-Ameriko, vivis en Buenos Aires kaj kublaboris kunb lokaj esperantistoj. Post 1960 li transloĝiĝis al Montevideo kaj estis elektita prezidanto de la urugvajja asocio. En 1968 li fariĝis eĉ membro de

Akademio de Esperanto. Li verkis plurajn artikolojn por gazetoj pri lingvaj temoj, esperantigis gaŭĉan eponon *Martín Fierro* de la argentina klasikulo José Hernández (1834-1866) kaj hispanlingvan verkon de Tibor Sekelj *Tra la lando de indianoj*.

